

31 ΜΑΪΟΥ 2026

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ»

Ἑρμείου μάρτυρος (β' αἰ.).

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§47-50.

* * * * *

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρῳ, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακατασκευάσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἄνευ ψαλτηρίου.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

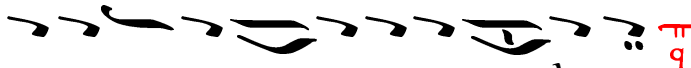
ᾠχος 4 Παφ

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σxes τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

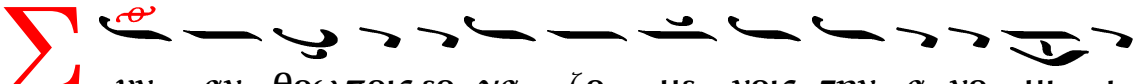
Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

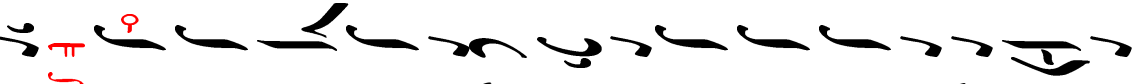
ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

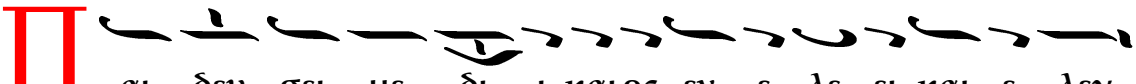
ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

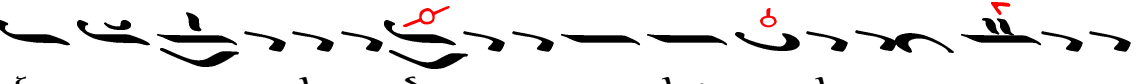
μαρ τι ι αις

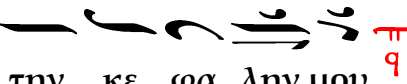
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

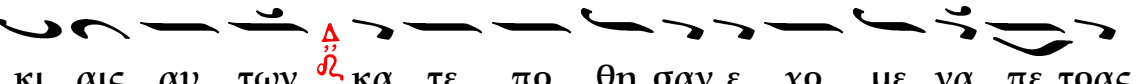
των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

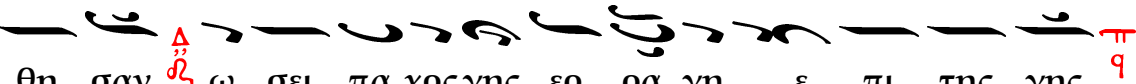
την κε φα λην μου

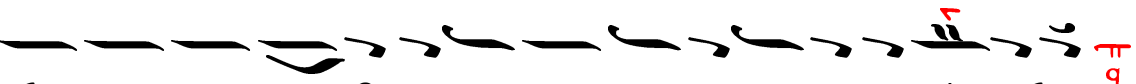
Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Aκου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον A α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^π₉

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π₉

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π₉

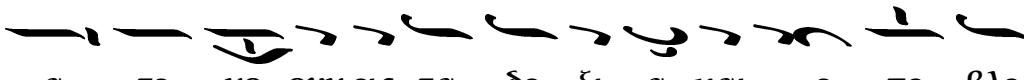
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^π₉

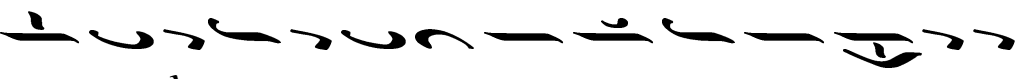
Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

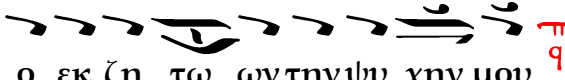
Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ ε κρυ

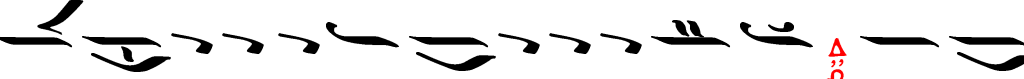
ψανπα γι δαμοι

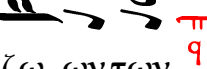
K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

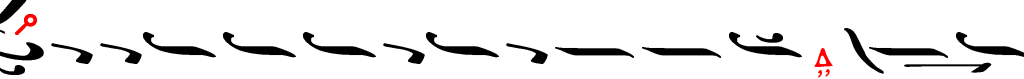
ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

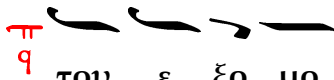
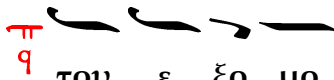
Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

P υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Ἰστῶμεν στίχους ι', καὶ φάλλομεν ἐσπέρια στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς γ' πρὸς ἤχον α' δευτεροῦντες τὸ α'. Εἶτα ε' πρὸς ἤχον β' δευτεροῦντες πάλιν τὸ α'.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο

λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι ι ι σου

Π ^{Πα} εν τη κο στην ε ορ τα ζο ο μεν και Πνευ μα τος

επιδημημι ι ι αν και προθεσμιαν ε

πα α γγεε λι ι ας και ελπιδοσυμπλη η η

ρω ω ω σιν και το μυστηριον ο ο ο σον

ως μεγαα τε και αι σε βα α α α σμι ι ι ι

ον δι ο βο ω μεν σοι Δημι ερ γε τε

παν το ος Κυρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι

Πα εν τη κοστην ε ορ τα ζο ο μεν και Πνευματος

επιδημημι ι ι αν και προθεσμιαν ε

πα α γγεε λι ι ας και ελπιδοσυμπλη η η

ρω ω ω σιν και το μυστηριον ο ο ο σον

ως μεγαα τε και αι σε βα α α α σμι ι ι ι

ον δι ο βο ω μεν σοι Δημι ερ γε τε

παν το ος Κυρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου

Γ^{Πα} λωσ σαις α αλ λο γε ε νων ε και νερ γη σας

Χρι στε τς σθ 8ς Μα α θη η η τας ι να δι

αυ των σε κη ρυ υ ξωω σι τον α θα να τον Λο γον

και αι αι Θε ε ε ε ον τον πα ρε χοντα ταις ψυ

χαι αις η ημων το με γα ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
εις την φω

νην της δε η σε ω ω ω ως μου

Π^{Πα} αν τα χο ρη γει το Πνευ μα το Α γι ι ον βρυ ει

προ ο φη η τει ει ας ι ε ρε α ας τε ε λει ει

οι α γραμ μα τς σο φι α αν ε δι ι ι δα α α α

ξεν α λι εις θε ο λο γς α νε ε ε

δει ει ει ει ξεν ο λον συ υγ κρο ο τει τον θε

σμο ο ον της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας ο μο 8

σι ε και ο μο θρο νε τω Πα τρι και αι τω Υι ι ω

Πα α ρα κλη η τε δο ο ο ξα α α α σοι

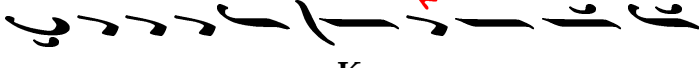
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

 στιν

Ε^{Δι} ι δο μεν το φω ως το α α λη θι ι νον ε λα
βο μεν Πνευ μα α α α ε π ρ α α α νι ι ι ι ον
ευ ρο μεν Πι ι στιν α α λη η θη α δι αι ρε
ε τον Τρι α δα α α προ ο ο σκυ υ ν ς ς ς ν τε ς
αυ τη η γαρ η μα α α ας ε ε ε ε ε ε ε σω

 σεν

Στίχ. στ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν νη ψυ

 χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Ε^{Δι} ι δο μεν το φω ως το α α λη θι ι νον ε λα
βο μεν Πνευ μα α α α ε π ρ α α α νι ι ι ι ον
ευ ρο μεν Πι ι στιν α α λη η θη α δι αι ρε
ε τον Τρι α δα α α προ ο ο σκυ υ ν ς ς ς ν τε ς

αυ τη η γαρ η μα α α ας ε ε ε ε ε ε ε σω

σεν

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

ρι ον

Εν τοις Προφηταις ἀνηγχείλας ἡμιν ὁ δὸν σω

ω ω τη ρι ι ας και εν Α πο στο λοις ε λαμψε

Σω ω ω τηρ η ημων η χα α ρι ις τς 8 8 Πνε ε ευ

μα α το ο ος σς συ ει Θε ο ος πρω ω ω τος

συ και με ε ε τα τα αυ τα και εις τς αι ω

ω νας συ ει ει ει ει ο ο Θε ο ο ος η η η

η μων

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αυ του

Εν ταις αυ λαις σς υ μνησω ω σε τον σω τη η

ρα α α τς κο ο σμς και κλι να ας γο ο ο νυ προ

σκυ νη η η η σω ω ω ω σθ την α η η η ητ τη
 το ον δυ υ υ να α α α μιν εν ε σπε ρα και
 πρω ι και αι αι με ε ε σημβρι ι α και εν παν
 τι ι και αι ρω ευ λο γη η η η η σω ω σε
 Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι
 Ε ν ταις αυ λαις σθ 8 8 Κυ ρι ι ε οι πι στοι το
 γο νυ υ της ψυ υ χης και τθ σω ματος υ υ υ πο κλι
 ι να α α αν τες α νυ μν8 μεν σε τον α ναρ χο
 ο ον Πα τε ε ρα και τον συ να να αρ χο ον Υι υι
 ον και το συ να ι δι ι ον και πα να γι ι ι ον
 Πνε ευ μα το φω τι ι ι ζον και α γι α α ζον
 τας ψυ υ χα α ας η η η η μων

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
 με νει εις το ο ον αι ω ω να

^{Δι}
Τ ρι α δα ο μο ς σι ον υ μνο λο ο ο
 γη σω ω μεν ^Δ Πα τε ρα και Υι ον και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ^Δ ς τω γαρ ε κη ρυ υ ξαν παν τες
 οι οι οι Προ φη η ται ^Δ και Α πο στο ο λοι οι με
 τα Μα ρ τυ υ υ ρων ^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Λέοντος Δεσπότης.

Ἦχος πλ. Νη ς

^Δ
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{ν ρ}
Κ αι νυ υν και α α ει ^{ε ρ} και εις τς αι αι ω
 ω ω νας ^{ε ρ} των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην ^{ν ρ}
^{Νη}
Δ ε ευ τε λα α οι ^{ε ρ} την τρι συ πο στα τον Θε ο
 τη τα προ σκυ υ νη σω ω μεν ^{ε ρ} Υι ον εν τω Πα τρι
 συ υν α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{ν ρ} Πα τη
^{Δι} ^{Νη}
 ηρ γαρ α χρο ο ο νω ως ^Δ ε γε εν νη σεν Υι υι
 ον ^Δ συ να ι ι δι ον και συ υ υ υν θρο ο ο ο

νον και Πνευ μα α Α γι ι ον η η ην εν

τω Πα α τρι συν Υι ω ω ω δο ξα ζο ο ο

με ε ε ε νον μι α α δυ να α μισ μι α ου ου

σι ι ι α α μι ι α Θε ε ο ο της ην προ σκυ

νου ουν τες παν τες λε ε ε ε γο ο ο ο μεν α α

γι ο ος ο Θε ε ος ο τα παν τα δη μι ουρ γη

η σας δι Υι υι ου συ νερ γει ει α του ου α γι

ου Πνε ε ε ευ μα α α α τος α α γι ο ος ι σχυ

υ ρος δι ου τον Πα τε ε ρα α ε γνω ω ω

καα α α μεν και το Πνε ευ μα το ο α γι ι ον

ε πε ε δη η μη σεν ε ε εν κο ο ο ο σμα

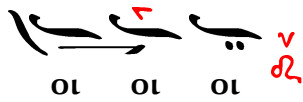
α α γι ος α θα να το ος το Πα ρα α κλη

το ον Πνε ε ευ μα α το εκ Πα τρος ε εκ πο ο

ρευ ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω ω

α να πα αυ ο ο ο ο ο με ε ε ε νον Τρι

α ας α γι α δο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

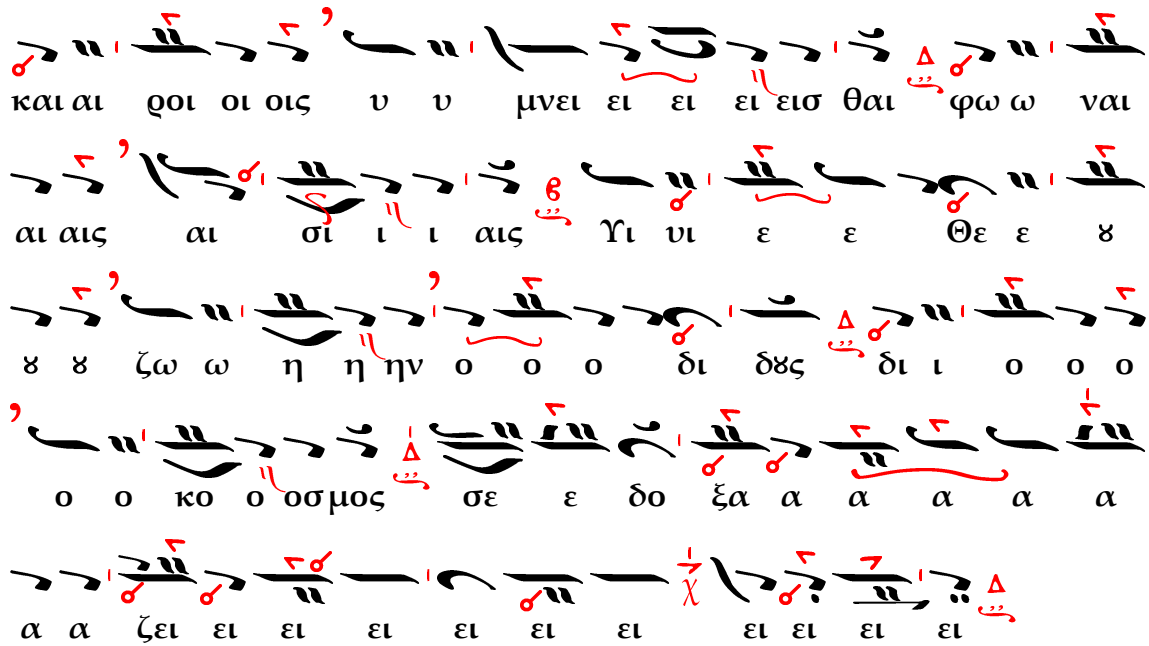
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

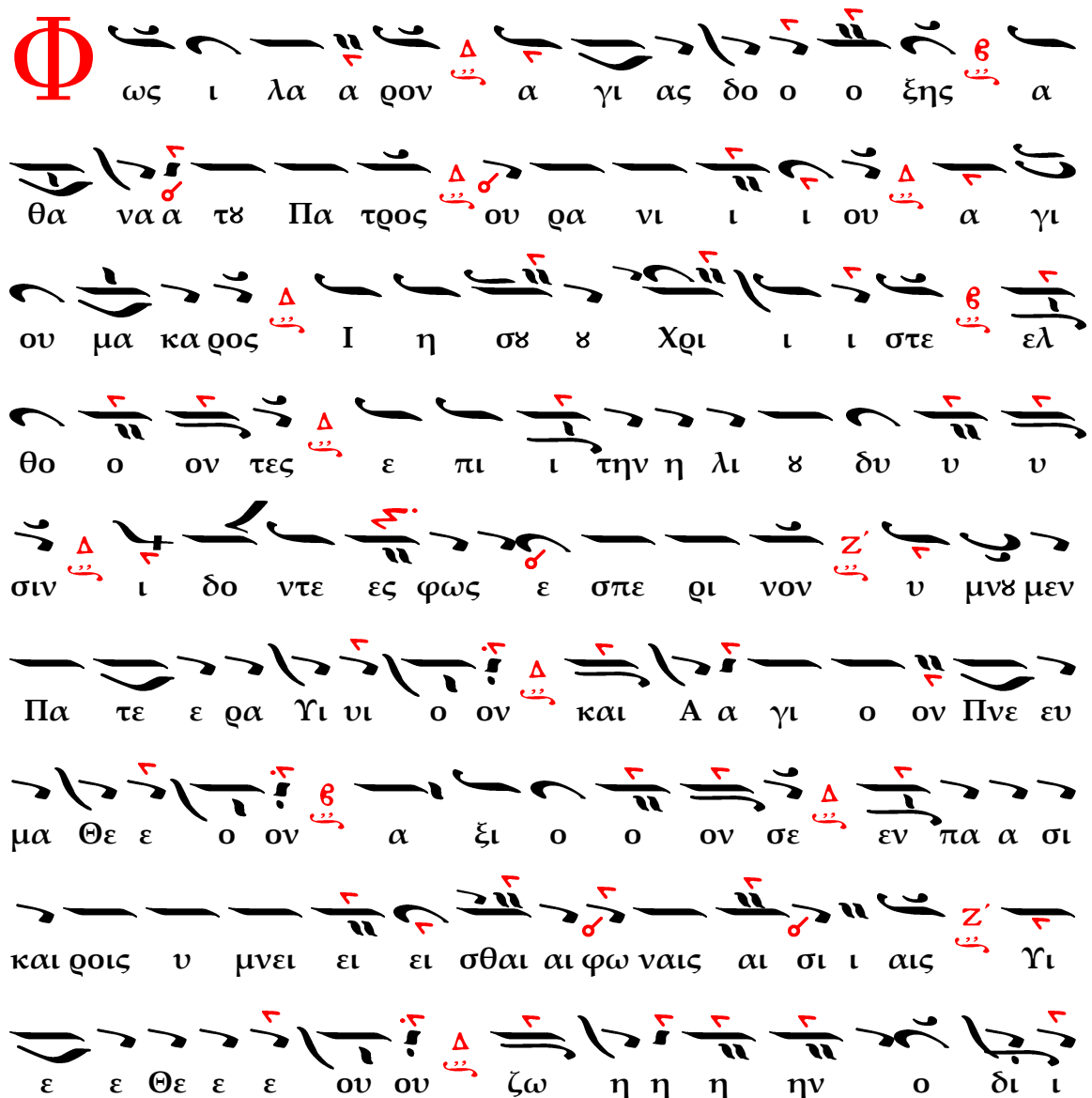
Ἦχος Δι-Θ

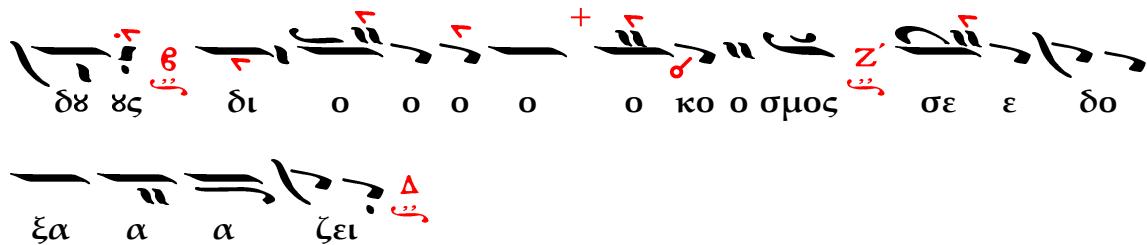
Φ ὡς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι Θ

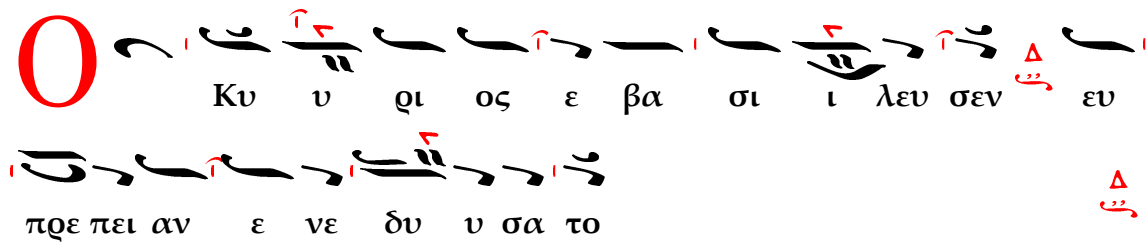
ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

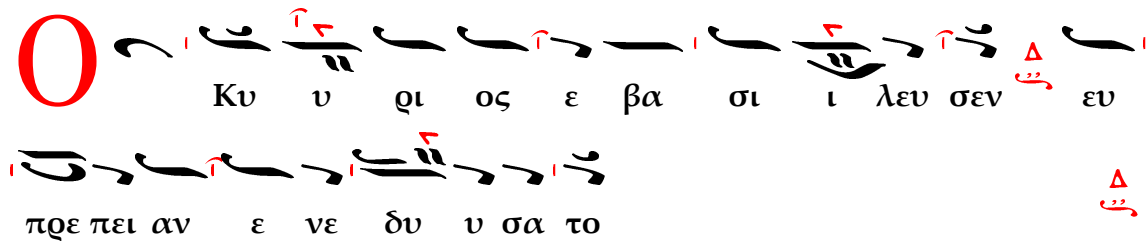
Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

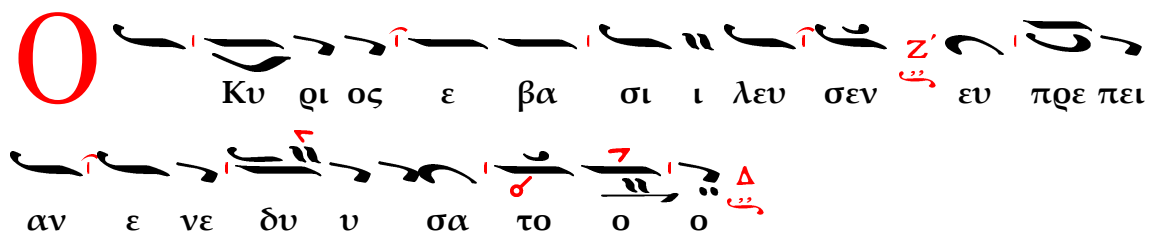
Ἦχος Δι-Θι

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ια' 16-29).

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, οὓς σὺ αὐτὸς οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἄξις αὐτοὺς εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. Καὶ καταβήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς, καὶ συναντιλήψομαι μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις

αὐτοὺς σὺ μόνος. Καί συνήγαγε Μωσῆς ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς Σκηνῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς Μωσῆν, καὶ παρείλετο ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἐβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. Ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα ἐπ' αὐτούς, καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ οὐκέτι προσέθεντο. Καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ· ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἑλδὰδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδὰδ· καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν Σκηνὴν· καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῷ Μωσεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, λέγων· Ἑλδὰδ καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρεστηκὼς Μωσεῖ, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, εἶπε· Κύριε Μωσῆ, κώλυσον αὐτούς. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωσῆς· Μὴ ζηλοῖς σύ μοι; καὶ τίς δώη πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ Κύριος τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(β' 23-27, γ' 1-5).

Τάδε λέγει Κύριος· Τὰ τέκνα Σιών, χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν· καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου· καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐρουσίβη, καὶ ἡ κάμπη, καὶ ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ καταισχυνηθῇ ὁ λαὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ καταισχυνηθῇ ἔτι ὁ λαὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν, ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται. Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι· καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέρα Κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῇ· καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα
(λστ' 24-28).

Τάδε λέγει Κύριος· Λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρὸν, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαριῶ ὑμᾶς· καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ὑμῖν· καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην· καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε· καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ

τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἵτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι-Θ

Ε^{Δι} ν τοις Προ φη ταις α νηγ γειλας η μιν ο δον σω
ω ω τη ρι ι ας και εν Α πο στο λοις ε λαμ ψε
Σω ω ω τηρ η ημων η χα α ρι ις τς 8 8 Πνε ε ευ
μα α το ο ος σς 6 συ ει Θε ο ος πρω ω ω
τος 6 συ και με ε ε τα τα αυ τα 6 και εις τς
αι ω ω νας συ ει ει ει ο ο Θε ο ο ος
η η η η μων 6

^{Δι}
Ε ν ταις αυ λαις σϛ υ μνησω ω σε τον σω τη η
 ρα α α τϛ κο ο σμϛ ^{Γα} και κλι να ας γο ο ο νυ προ
 σκυ νη η η η σω ω ω ω σϛ ^{Δι} την α η η η ητ τη
 το ον δυ υ υ να α α α μιν ^Θ εν ε σπε ρα και
 πρω ι και αι αι με ε ε σημβρι ι α ^Δ και εν παν
 τι ι και αι ρω ^Δ ευ λο γη η η η η σω ω σε
 Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε ^Δ

^{Δι}
Ε ν ταις αυ λαις σϛ ϛ ϛ Κυ ρι ι ε ^Δ οι πι στοι το
 γο νυ υ της ψυ υ χης και τϛ σω ματος υ υ υ πο κλι
 ι να α α αν τες ^{Νη} α νυ μνϛ μεν σε τον α να ρ χο
 ο ον Πα τε ε ρα ^Δ και τον συ να να αρ χο ον Υι υι
 ον ^Θ και το συ να ι δι ι ον και πα να γι ι ι ον
 Πνε ευ μα ^Δ το φω τι ι ι ζον και α γι α α ζον
 τας ψυ υ χα α ας η η η η μων ^Δ

Ἦχος Νη ς

^Δ
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Ο ^{Νη} τε το Πνευμα σθ κα τε πεμ ψα α ας Κυ ρι ι

ε κα θη με ε νοις τοις Α πο ο στο ο ο λοι οις

^{Νη} το τε οι των Ε βραι ων παι δες θε ε ε ε ε ω ω

ρθ ς ςν τες εξ ι ι ι ι σταν το ο ο

θα α α αμ βει η κς ς ον γαρ α αυ των φθε εγ γο

ο με ε ενων ε τε ε ραις ξε ε ναι αις γλω ω ωσ

^{Νη} σαις κα θως το Πνευμα ε χο ο ρη η η γει ει α α

αυ τοις ι δι ω ται γαρ ο ον τε ες ε ε σο

φι ι ι ι ι ι σθη σαν και τα ε θνη προς πι στιν

ζω ω ω γρη σα αν τες τα θει α ερ ρη το ο ο ο

ρε ε ε ευ ον δι ο και η μει εις βο ω ω

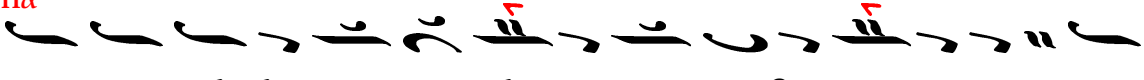
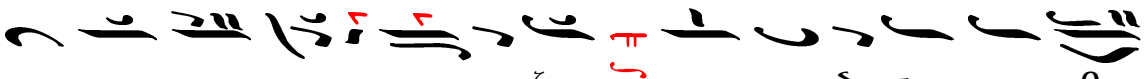
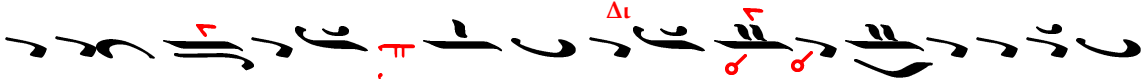
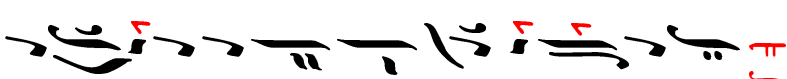
ω με ε εν σοι ο ε πι γης ο ο ο ο ο

φθεις και εκ τη ης πλα α νης σω ω ω σας η η

μας Κυ υ υ ρι ε δο ο ξα α σοι οι οι οι

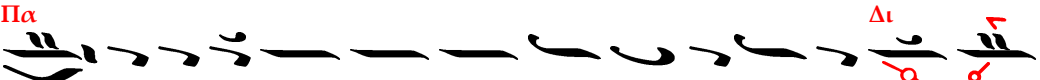
Εἰς τὸν Στίχον. Ἰδιόμελα.

Ἦχος Πα

Α ^{Πα} ^{Δι}
γνω ουν τα τα ε θνη Κυ ρι ε την τσ παν
 ^{Πα}
α γι ι ο ο Πνε ευ μα α α τος εν τοις Α πο

στο λοις οσ γε νο με νην δυ υ υ να α α α μιν
^{Πα}
την εν αλ λα γην των γλω ωσ σων με θην ει ει ναι αι αι

ε νο ο μι ι ι ι ζον η μεις δε στη ρι χθεν

τες υ υ υπ α αυ των α παυστως ο ο τω λε
 ^{Δι}
ε γο ο ο μεν το Πνευμα οσ το ο Α γι ι ον μη
 ^{Πα}
αν τα νε ε λη η ης α αφ η η η μων δε ο

με θα αφι λα α αν θρωω ω ω πε

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα

εὐθὲς
εγ και νισον εν τοι οις εγ κα α τοι οι οις

 ^{Πα} ^{Δι}
Κ υ ρι ι ε τσ Α γι ο Πνευμα τος η ε πι

ι φοι τη η σις τς Α πο στο λς σ εμ φο ρη σα σα
 εν ε τε ε ε ραι αις γλω ω ω σσαις λα λειν πα α α ρε
 σκε ευ α α α α σεν ο θεν το πα ρα δο ξον τοις
 μεν α πιστοις με θη ε νο μι ι ζε ε ε ε το τοις
 δε πι ι στοις προ ο ο ο ξε ε νον σω τη ρι ι ι
 ι ας τ η ης ελ λα α α μ ψε ε ε ε ως
 και η μας α ξι ι ω σον δε ο με θα α φι λα α αν
 θρω ω ω πε

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά

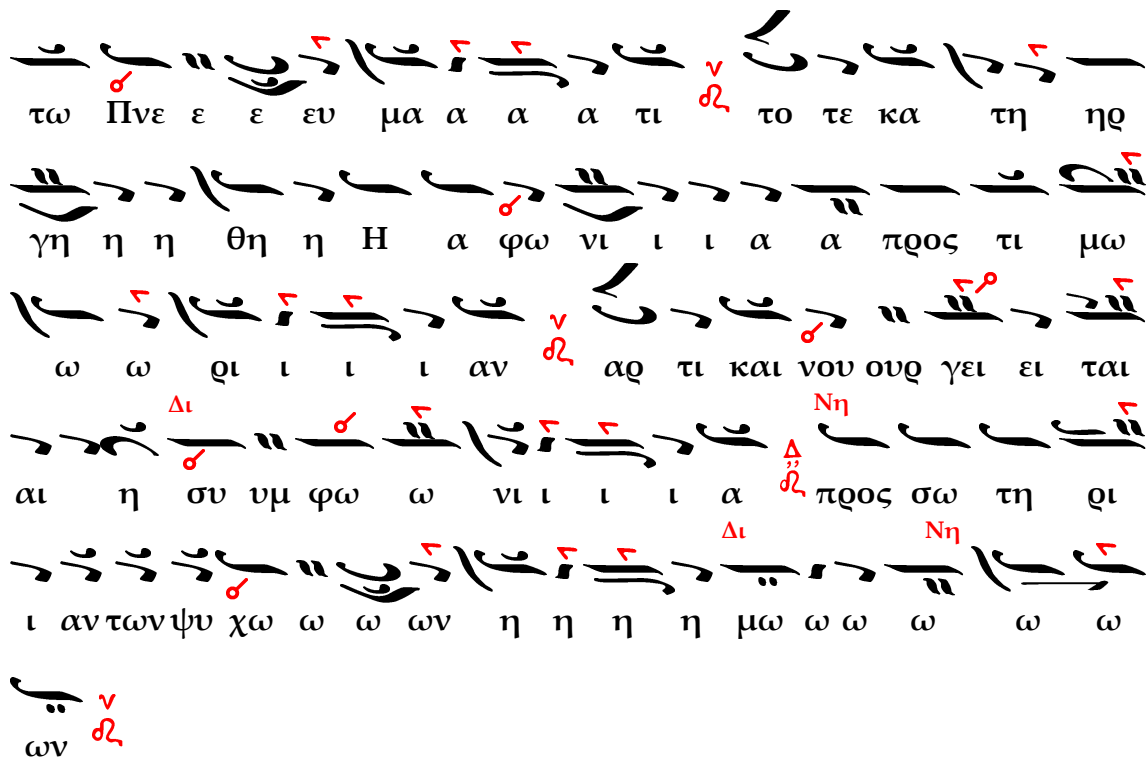
σου τὸ ἅγιον
 μη αν τα νε ε λης α απ ε ε ε

μ
Β α σι λε ευ ου ου ρα νι ι ε Πα
 ρα α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της α α λη
 θει ει ει ας ο παν τα χ ς πα α ρων και τα
 πα α αν τα α πλη η η ρων ο θη σαν ρο ος των
 α α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η η

γος ^Π ελ ^{Δι} θε και σκη η νω ^δ σον ε ^{Κε} εν η η η η
 μιν ^{Πα} και ^Δ κα ^δ θα ^δ α ^δ ρι ^δ σο ^δ ον η η ^{Κε} μας ^Δ α ^δ πο ^δ πα
 ση ης ^{Πα} κη η η ^δ λι ^δ ι ^δ ι ^δ δο ^δ ος ^{Πα} και ^δ σω ^δ σον ^δ α ^δ γα
 θε ^Π ε ^δ τα ^δ ας ^δ ψυ ^δ χα ^δ α ^δ ας ^δ η η η η ^Π μων

Ἦχος Νη ς

^Δ ο ο ^δ ξα ^δ Πα ^δ α ^δ τρι ^δ ι ^δ ι ^δ και ^δ Υι ^δ υι ^δ ω ^δ και ^δ Α ^δ γι ^δ ω
 Πνε ^δ ε ^δ ε ^δ ευ ^δ μα ^δ α ^δ α ^δ α ^δ τι ^δ
^Κ αι ^δ νυ ^δ υν ^δ και ^δ α ^δ α ^δ ει ^δ και ^δ εις ^δ τς ^δ αι ^δ αι ^δ ω
 ω ^δ ω ^δ νας ^δ των ^δ αι ^δ ω ^δ ω ^δ ω ^δ ω ^δ νω ^δ ων ^δ α ^δ α ^δ α ^δ μην ^δ
^Γ ^{Νη} λω ^δ σσαι ^δ πο ^δ τε ^δ συ ^δ νε ^δ χυ ^δ θη ^δ σαν ^δ δι ^δ α ^δ την ^δ τολ ^δ μα
 αν ^δ τη ^δ ης ^δ πυρ ^δ γο ^δ ποι ^δ οι ^δ οι ^δ ι ^δ ι ^δ ι ^δ ι ^δ ας ^δ γλω ^δ σσαι
 δε ^δ ε ^δ νυ ^δ υν ^δ ε ^δ ε ^δ σο ^δ φι ^δ ι ^δ ι ^δ σθη ^δ η ^δ η ^δ σαν ^δ
^{Νη} δι ^δ α ^δ την ^δ δο ^δ ξα ^δ αν ^δ τη ^δ ης ^δ Θε ^δ ο ^δ γνω ^δ ω ^δ ω ^δ σι ^δ ι ^δ ι
 ι ^δ ας ^δ ε ^δ κει ^δ ει ^δ κα ^δ τε ^δ ε ^δ δι ^δ κα ^δ α ^δ σε ^δ ε ^δ τους ^δ α
 σε ^δ ε ^δ βεις ^δ τω ^δ πται ^δ αι ^δ αι ^δ σμα ^δ α ^δ α ^δ α ^δ τι ^δ εν ^δ τα
 αυ ^δ θα ^δ ε ^δ φω ^δ ω ^δ τι ^δ σε ^δ Χρι ^δ ι ^δ στος ^δ τους ^δ α ^δ α ^δ λι ^δ εις

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἱάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Εὐλογη-^{Γα}τος εἰ-^{Νη} Χρι-^Μστε ο-^{Γα} Θε-^{Γα} ε-^{Γα} ος ἡ-^{Γα} μων
ο-^{Νη} παν-^{Νη} σο ο-^{Νη} φθς τς α-^{Νη} λι εἰς α-^{Νη} να δει-^{Νη} ει-^{Νη} ξας κα-^{Νη}
τα-^Μ πεμ-^{Γα} ψας αυ-^Μ τοις το Πνευ-^Μ μα το ο Α-^{Γα} γι-^Μ ον και-^Μ
δι-^{Νη} αυ-^{Νη} των την οι-^{Νη} κς με-^{Νη} νην σα-^{Νη} γη νε-^{Νη} ευ-^{Νη} σας φι-^{Νη} λαν
θρω-^Μ πε-^{Γα} ε-^Μ δο-^{Γα} ξα-^Μ σοι (ἐκ γ')
τὸ τέλος: φι-^Μ λανθρω-^{Γα} πε-^{Νη} ε-^{Νη} δο-^{Νη} ξα-^{Νη} σοι οι οι οι

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *